

ZARZĄDZENIE

Dnia 22 stycznia 2026 r.

1. Akta sprawy o sygn. II Kp 162/25, zwrócić Sądowi Rejonowemu w [...]1 Wydziałowi [...] Karnemu jako sądowi właściwemu, zgodnie z treścią postanowienia Sądu Najwyższego z 9 grudnia 2025 r., sygn. akt II KO 238/25;
2. Odpis zarządzenia doręczyć obrońcy sędzi Sądu Okręgowego w [...] X. Y. – adw. M. S. z pouczeniem, iż nie podlega ono zaskarżeniu;
3. Sprawę zakreślić w repertorium I ZO jako załatwioną.

UZASADNIENIE

Uchwałą z 6 listopada 2025 r., sygn. akt I ZI 66/25, Sąd Najwyższy po rozpoznaniu wniosku Prokuratury Krajowej z dnia 6 listopada 2025 r., sygn. [...] o podjęcie uchwały w przedmiocie zezwolenia na pociągnięcie do odpowiedzialności karnej sędzi Sądu Okręgowego w [...] X. Y., za czyn wyczerpujący znamiona występku z art. 178a § 1 k.k., zezwolił na pociągnięcie do odpowiedzialności karnej sędzi Sądu Okręgowego w [...] X. Y. za wskazany we wniosku czyn, zawiesił sędzię X. Y. w czynnościach służbowych na okres 6 miesięcy, obniżył sędzi X. Y. wynagrodzenie o 35 % na czas trwania zawieszenia w czynnościach służbowych oraz obciążył Skarb Państwa kosztami postępowania.

W uzasadnieniu Sąd Najwyższy wskazał, że Sędzia została zatrzymana na gorącym uczynku, o czym świadczy zatrzymanie jej bezpośrednio po przeprowadzonych badaniach stanu jej trzeźwości, a co odbyło się w bardzo

niewielkim odstępie czasowym po spowodowaniu kolizji drogowej. W tym czasie była cały czas w obecności świadków, w tym funkcjonariuszy Policji.

Pismem z 12 listopada 2025 r., obrońca SSO X. Y. wniósł do Sądu Rejonowego w [...] Wydziału [...] Karnego, zażalenie na faktycznie dokonanie zatrzymania osoby sędziego wbrew immunitetowi z dnia 5 listopada 2025 r., bowiem doszło do zgłoszenia samej kolizji, a do zatrzymania doszło po około godzinie po kolizji aut, więc w żaden sposób nie było gorącego uczynku; faktycznie dokonane zatrzymanie osoby sędziego w zakresie szerszym niż koniecznym dla ustaleń w sprawie, tzn. ponad czynności dowodowe wykonane w postępowaniu tego rodzaju czynnie zabronionym – pobranie badań wydechu i krwi, w sytuacji, gdy sędzia poddała się takim czynnościom dobrowolnie, więc nie było żadnych przesłanej do zatrzymania sędziego objętego immunitetem skoro współpracował on w tym zakresie z policją; zatrzymanie telefonu sędziego zawierającego okoliczności rodzinne i prywatne nie mające żadnego związku z czynem, jaki zarzuca się jego klientce, a telefon jest objęty immunitetem sędziowskim.

W dalszej części zażalenia skarżący zawarł wniosek o przekazanie sprawy Sądowi Najwyższemu, celem przekazania jej innemu sądowi.

Następnie, postanowieniem z 19 listopada 2025 r., sygn. akt [...], Sąd Rejonowy w [...] zwrócił się do Sądu Najwyższego o podjęcie decyzji w przedmiocie przekazania sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu.

Postanowieniem z 9 grudnia 2025 r., sygn. akt II KO 238/25, Sąd Najwyższy postanowił przekazać sprawę do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w [...]1

Następnie, postanowieniem z 16 grudnia 2025 r., sygn. akt [...], Sąd Rejonowy w [...]1 uznał się niewłaściwym rzeczowo i sprawę przekazał sądowi właściwemu – Sądowi Najwyższemu – Izbie Odpowiedzialności Zawodowej.

W uzasadnieniu podkreślił, że ustawowa kompetencja Sądu Najwyższego do rozpoznania wniosku o zatrzymanie, stanowiącego wszak element immunitetu sędziowskiego, uregulowanego w art. 181 Konstytucji i art. 80 usp, tak jak każdej innej formy pozbawienia sędziego wolności, nie może budzić jakichkolwiek wątpliwości.

Sąd Rejonowy jest właściwy do rozpoznania zażalenia obrońcy SSO X. Y., w przedmiocie zażalenie na faktycznie dokonanie zatrzymania sędziego wbrew

immunitetowi z dnia 5 listopada 2025 r., faktycznie wykonywane do dnia 6 listopada 2025 r. do godz. około 23:00 wraz z zażaleniem na zatrzymanie telefonu.

Ustalenie to wynika w pierwszej kolejności z postanowienia Sądu Rejonowego w [...] z 19 listopada 2025 r., sygn. akt [...] oraz postanowienia Sądu Najwyższego z 9 grudnia 2025 r., sygn. akt II KO 238/25 a także z treści samego wniosku obrońcy SSO X. Y.

Należy przypomnieć, że zgodnie z treścią art. 236 § 1 k.p.k. na postanowienie dotyczące przeszukania, zatrzymania rzeczy i w przedmiocie dowodów rzeczowych oraz na inne czynności przysługuje zażalenie osobom, których prawa zostały naruszone; zażalenie na postanowienie wydane lub czynność dokonaną w postępowaniu przygotowawczym rozpoznaje sąd rejonowy, w okręgu którego prowadzone jest postępowanie.

Jak stanowi art. 246 § 1 i 2 k.p.k. zatrzymanemu przysługuje zażalenie do sądu. W zażaleniu zatrzymany może się domagać zbadania zasadności, legalności oraz prawidłowości jego zatrzymania. Zażalenie przekazuje się niezwłocznie sądowi rejonowemu miejsca zatrzymania lub prowadzenia postępowania, który również niezwłocznie je rozpoznaje.

Natomiast zgodnie z art. art. 465 § 1 i 2 k.p.k. przepisy dotyczące zażaleń na postanowienia sądu stosuje się odpowiednio do zażaleń na postanowienia prokuratora i prowadzącego postępowanie przygotowawcze. Na postanowienie prokuratora przysługuje zażalenie do sądu właściwego do rozpoznania sprawy, chyba że ustawa stanowi inaczej.

Postępowanie immunitetowe toczy się przed Sądem Najwyższym i jest postępowaniem odrębnym. Nie jest ono związane z postępowaniem dotyczącym zaskarżenia czynności zatrzymania.

W niniejszej sprawie nie ulega wątpliwości, że Sądem właściwym do rozpoznania zażalenia był Sąd Rejonowy w [...], jednak z uwagi na przekazanie sprawy sądowi równorzędnemu, zażalenie to rozpoznaje Sąd Rejonowy w [...]1. Sąd niższej instancji nie może wchodzić w spór kompetencyjny z Sądem Najwyższym. Spór taki nie zachodzi pomiędzy sądem, którego właściwość została ustalona i sądem wyższego rzędu, który wskazał ten sąd jako właściwy do rozpoznania sprawy. Jest to zrozumiałe, skoro w takim wypadku sąd wyższego rzędu nie

wypowiada się w przedmiocie własnej właściwości do rozpoznania sprawy, a dokonuje oceny okoliczności warunkujących jej przekazanie, które dotyczą dwóch sądów niższego rzędu (równorzędnych). W konsekwencji sąd, któremu sąd wyższego rzędu nad sądem właściwym przekazał sprawę do rozpoznania, nie może kwestionować tej decyzji poprzez inicjowanie sporu o właściwość (por. uchwała z 14 września 2022 r., sygn. akt I KZP 11/22).

[M. T.]

[r.g.]

Paweł Wojciechowski